

Tarinoita Tuomarinkylästä

Kirsi Degerth-Moldovani

20. helmikuuta · Muokattu

Tuomarinkylä tarjoaa jokaisena vuodenaikana lapsille virikkeitä ulkoiluun. Itse olen asunut ja ulkoillut koko ikäni Tuomarinkylässä ja nyt myös lapseni nauttivat. Virikkeitä löytyy kaikenikäisille, emme kaipaa Linnanmäkiä tms. - Tuomarinkylä ❤️

Helena Maria Sellmer jakoi kuvansa.

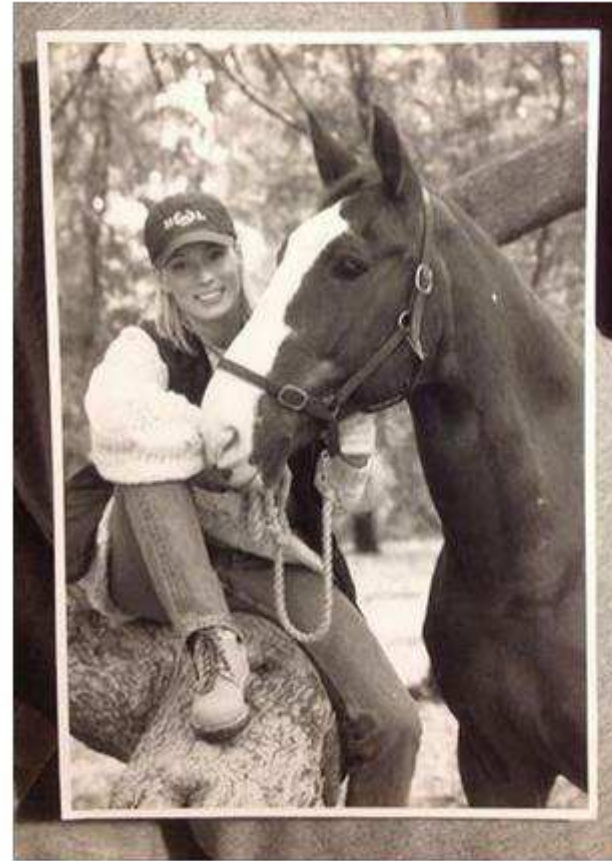
20. helmikuuta

Tuomarinkylässä kävin ensimmäisiä kertoja ihan pikkutyttönä, viikonloppuisin kävelyllä vanhempien kanssa. Retkien kohokohtia oli kun näki jossain hevosen ja jos sai vielä käydä silittämässä niin se vasta oli ihanaa ❤️

Seitsemänvuotiaana pääsin aloittamaan tuntiratsastajana Karin Aallon ratsastuskoulussa ja sieltä matka jatkui Arskan talliin ihanan Habil-hevosen ratsastajaksi vuosiksi 1989-2003. Tuomarinkylä ja sen ympäristö ovat olleet vahvasti mukana elämässäni siis toistakymmentä onnellista vuotta ja harrastuspaikkana Tuomarinkylä on aivan huikea. Nykyään oma hevosrakkaita asuu Sipoossa mutta aina ja ikuisesti sydän on Tuomarinkylässä ❤️

Miljöö ja historiallisesti arvokkaat rakennukset sekä ihanat pelto- ja metsäalueet tulisi ehdottomasti säilyttää sellaisenaan vanhan kartanon henkeä kunnioittaen, ilman uudisasutusta/lisäiteitä yms.

❤️ Dumi ❤️

Helena Maria Sellmer paikassa Tuomarinkylän kartanon puistossa

Kuva by Päivi Kulotie vuonna 1997 syyskuussa

Heidi Käär

19. helmikuuta

Kettu päiväunilla Köyhänmiehenpellon reunalla.

Köyhänmiehenpelto on tärkeä osa Tuomarinkylän ainutlaatuista ja kulttuurihistoriallista maisemaa

Paula Taurén

19. helmikuuta

Onni on turvalliset maastot, eikä ole tämänkään yhdistelmän kanssa tarvinnut autojen seassa mennä 😊 Tuomarinkylä ❤️

Peppi Aalto

19. helmikuuta · Ylä-Malmi

Ihania hetkiä viime kesältä kauniissa Tuomarinkylässä!

Emmi Rasa

23. helmikuuta

Riikka Huuhka

19. helmikuuta · Latokaski

Hoitoheros muistoja tuomarinkylästä, kuvassa ihana Cira heppa 🍷🍷

Eeva-Roosa Niiniaho

19. helmikuuta

Tuomarinkylässä on koettu monet hyvät hetket hevosten ja hevosista kiinnostuneiden ihmisten kanssa 😊 go Dumi!

Arja-Liisa Vättö

19. helmikuuta · Kamppi

Meillä harrastetaan Tuomarinkylässä myös pesäpalloa. Kuvassa Pulmin tyylinäyte ottelussa TKR vastaan HeWi.

Eeva-Liisa Broman

19. helmikuuta

Asuin lapsuuteni Töölössä ja kävin usein Keskuspuistossa kävelemässä, hiihtämässä ja pyörilemässä koirien ja kavereiden kanssa. Määränpää oli tavallisesti Pitkälän maja. Jos olimme oikein tarmokkaita, jatkoimme Haltialan kautta Tuomarinkartanoon. Aina sen avara maisema sykähdytti. Aikuisena muutin itäiseen kantakaupunkiin, ja Vantaanjokilaakso tuli tutuksi. Usein pistäydyin Tuomarinkartanon kahvilassa, ja oikein suretti kun sitä ei välillä ollut, kuten ei nytkään. Mutta miten hienoa oli kuunnella kiurun laulua Tuomarinkartanon pellolla! Helsinkiläiset ovat ansainneet tämän henkireiän, ei anneta kenenkään tuhota sitä.

Riitta Uusitalo

20. helmikuuta · Pärnu, Estonia

Vaikka olenkin hevosihminen viimeiseen varpaaseen saakka, haluan edelleenkin muistuttaa, että Tuomarinkylä on aina palvellut muitakin liikunnan harrastajia, ulkoilijoita, lapsiperheitä jne ...
Minulle tuttu Pärnun kaupunki päinvastoin, kun Helsingin kaupunki vaalii upeita viheralueitaan. Tottakai turismin, mutta myös kaupunkilaisten takia. Kun puhutaan asuntojen suunnittelusta sanotaan, että tila on luksusta. Kaupunki, jossa asukkaille on riittävästi vihermaisemaa on luksusta ja demokraattista. On surullista, jos rakentaminen johtaa siihen, että ihmisten on matkustettava kauas nähdäkseen oikeaa luontoa.
Vaikka itselläni ei ole koskaan ollut, olen aina tykännyt kävellä siirtopuutarha-alueilla katsomassa kauniita kasveja ja idyllejä. Pelkään, että nekaan eivät ole turvassa, jos "pirulle annetaan pikkusormi".

Riikka Pahkala

19. helmikuuta

Tulin Tuomarinkylään ratsastamaan jo yli 10 vuotta sitten. Otin tyttärenkin aikanaan mukaani. Dumissa viihtyvät kaikenikäiset, ja myös hevoset! Dumi kuuluu meidän arkeen -ja juhlaan! ❤️

Lotta Helmiina Aalto

19. helmikuuta

Tuomarinkylä ❤️

Taru Matikainen

19. helmikuuta

Olemme viettäneet ihania ja ikimuistoisia hetkiä Tuomarinkylän mailla yli 18-vuotta. Pienenä tyttönä tyttäreni pääsi jo tutustumaan hevosten ja ratsastajien ihanaan maailmaan! Ensimmäisessä kuvassa tyttäreni on parivuotias ja kävi joka sunnuntai ukin kanssa talutusratsastuksessa Tuomarinkylän ratsastuskoululla. Harrastus alkoi tuolloin, ja on jatkunut nyt yli 18-vuotta. Oma hevonen tuotiin Tuomarinkylän kilpatallille vuonna 2009 pääsiäisen aikoihin. Näistä maisemista ja upeista maastoreiteistä on nautittu siitä asti. Nykyään eläkepappa Rolex tuskin olisi pysynyt hyvässä kunnossa ilman näitä reittejä ja maastoja!

Helena Mattila

20. helmikuuta · Musaffah, United Arab Emirates

Istuin Tuomarinkylän ratsastuskoulun tallitakennuksen takana lämpimässä lantakasassa lähes 45 vuotta sitten, seuraten Jepa Idmanin pitämiä ratsastustunteja. Säällä kuin säällä - vanhempien kielloista huolimatta. Matka Puutilasta Itä-Helsingistä oli pitkä ja vaivalloinen. Ja haaveilin omasta hevosesta...

Tuomarinkylällä on minulle ja läheisilleni suuri merkitys ja tunnearvo. Ensimmäinen hevoseni Piu asui Kilpatallilla 1993-96. Hevonen, joka oli elämää suurempi.

Sarkko Suomenhevosen kanssa elimme yhteistä elämää Tuomarinkylässä monta vuotta. Sarkko kolusi kanssamme jokaisen ojanpohjan, kivenmurikan, räystäskourun ja heinätupsuistakin useimmat Tuomarinkylän ympäristöstä. Persoonallinen ja utelias hevonen tuli tutuksi vastaan tuleville jalkamiehille, lapsiperheille ja koiraihmisille. Kaikille piti sanoa: "Hei, olen Sarkko Suomesta". Tuomarinkylän maastolenkeillä ja luonnossa olen saanut elämäni parhaimmat hetket - kevään odotus (ensimmäinen peipon laulu), kesän tuoksu pelloilla, syksyn väripaletti hanhiparvineen ja talven pakkaset hevosen selässä loimivuoren päällä keikkuen. Auringon noustessa ja illalla laskiessa. Sarkon kanssa luonnosta pääsi ihastelemaan paljon intensiivisemmin. Hevonen huomasi linnut, ketut, citykanit ja larppaajat. Keväällä se näki jokaisen pyöräilijän. Kesällä melojat Vantaanjoessa. Syksyllä ihasteltiin lintuparvia pelloilla. Talvella tuijotettiin hiihtäjiä.

Käytiin kuokkimassa piknikit, treffaamassa hääparit, osallistuttiin ohikulkijoiden elämään pienen hetkisen verran ihan päivittäin. Monelle hesalaiselle ja turistillekin oli hieno kokemus päästä koskemaan ja "haistamaan" ihan OIKEAA JA ELÄVÄÄ hevosta!

Miten paljon ihania ja haikeita muistoja Tuomarinkylä mieleeni tuokaan...Paikalla on vielä paljon annettavaa ihmisille. Älkää tuhotko sitä. Pyydän. Nöyrästi.

Elina Kyrö

19. helmikuuta · Vantaa

Olin 12-vuotias puistolalainen vuonna 1981. Olin heppahullu ja luin hullun lailla Hevoshullua. Tarpeeksi rohkea harrastuksen aloittamiseen en ollut, mutta haaveilin siitä. Minulla oli vihreä Poni-polkupyörä. Ratsastin sillä matkan Aurinkomäentietä Pohjois-Helsingin koulun ohi Yrttimaantielle, sieltä Kirkonkyläntielle risteykseen, jossa seisoj vanha kioski, josta ostin monesti karkkia, ja sitten eteenpäin kohti Vantaanjoen ylittävää siltaa ja koivukujaa pitkin talleille. Siellä roikuin katselemassa, kun heppatyöt harjasivat hevosia ja ratsastivat. -- Jaanpa huvikseni tämän muistoni, koska vastikään takaisin seudulle muutettuani kävin tässä iltana eräänä kulkemassa tuon reitin, jonka vielä juuri ja juuri tunnistin. Vuodesta -81 talot ja tiet ovat muuttuneet, mutta Tuomarinkylän kartano, tallit ja pellot näyttävät samalta kuin silloin. Toivottavasti myös tulevaisuudessa.

Minna Aaltonen

20. helmikuuta

Tuomarinkylä

Anu Parma

20. helmikuuta · Länsi-Pakila · Muokattu

Laitoin tuonne toisen postauksen kommenttiin mutta ilmeisesti laitetaankin oma postaus kuvan kera joten tässä uudestaan vähän pidempänä 😊

Aloitin ratsastuksen 70-luvun loppupuolella Tuomarinkylässä. Tyttäreni on viettänyt lapsuutensa ja nuoruutensa talleissa hevosia hoidellen. Oma hevosemme asuu muuallla mutta pari kertaa kesässä ajamme paikalle nauttimaan hyvistä maastoista ja laukkasuorista. Mieheni pakotin alkeiskurssille ja sekin tuli käytyä Dumissa (siitä oli paljon iloa myös katsojille.... 😊). Kisoissa käymme osallistumassa ja katsomassa.

Asumme ihan kävelymatkan päässä, kävelemme, hiihdämme ja pyöräilemme alueella laajasti (siis myös ihan Dumin ympäristöä paljon laajemminkin toki). Kun Tuomarinkylässä oli vielä ravintola, sen palveluita käytimme ahkerasti. Country White on kiva kohde ulkoilulle. Ja samaa tekevät aleen muutkin asukkaat joen molemmin puolin - ei vain heppailijat.

Kuvassa tyttäreni jo ai niin monta vuotta sitten ratsastuskoulun Mantelin kanssa kävelyllä. Edelleen tämä upea laji jatkuu koko perheen harrastuksena vaikkakin oman pollen kanssa.

Tämä on monelle elämäntapa joka vaikuttaa valintoihin ja arvoihin lapsesta mummoikään saakka. Kun ei itse kykene/halua hepan selkään, voi kohtuumatkan päähän tulla bussilla tai kävellen nauttimaan luonnosta ja eläinten läheisyydestä Helsingin henkireikään, Tuomarinkylään. Näin tekee mm. äitini.

Alue ei olisi samanlainen asuinalue ilman tätä lapsuuden ja nuoruuden paikkaa jo parissa sukupolvessa. Eikä Helsinki olisi se ihana Helsinki joka se minulle, ties kuinka monennen sukupolven stadilaiselle on. Ei anneta päättäjien tuhota tätä ainutlaatuista paikkaa Helsingissä.

Liisa Toivanen

20. helmikuuta

Edesmennyt Jäätelötöterö ensimmäisissä juoksuharjoituksissaan kesällä 2009. Silloin tutustuimme Tuomarinkylään ja rakastuimme paikkaan kaikki. Siitä tuli jokakesäinen ajanviettopaikka. Toivottavasti myös tulevat koirapolvet saavat jakaa saman juoksemisen riemun.

<https://www.facebook.com/video.php...>

Liisa Toivanen

20. helmikuuta

Kesämuisto

Minna Vatja

20. helmikuuta · Muokattu

Yksi monista hyvistä muistoista Kartanolta. 😊

FIN KVA-r Sökövintin Edison Sprinttimestaruuden palkintojenjaossa vuonna 2004. Handlerinä Carita.

Lotta Haapavaara

20. helmikuuta · Katajanokka

Tuomarinkylä on ollut jo yli 10 vuoden ajan tyttäreni ja minun tärkeä harrastus- ja ulkoilupaikka. Molemmat ratsastamme Opistolla. Tuomarinkylän maastot tarjoavat myös ratsastuskoululaiselle ainutlaatuisen mahdollisuuden nauttia vauhdin hurmasta. Sen lisäksi saamme laadukasta opetusta sekä koulu- että estetatsastuksessa.

Ulkoilemme myös alueen pelloilla ja metsissä säännöllisesti koiramme kanssa. Vinttikoirakeskuksella käymme säännöllisesti koiranäyttelyissä kesäisin. On mahtavaa, että näin lähellä Helsingin keskustaa on näin upeat terveelliset harrastuspaikat sekä perheen äidille että teinille!

Reija Kuoppala

20. helmikuuta · Muokattu

Ratsastuksen Tuomarinkylän ratsastuskoululla aloitin noin 5 vuotta sitten. Mutta Tuomarinkylän molemmilla ratsastuskouluilla on tullut aikaa vietettyä pienestä tytöstä asti. Kuvissa Mina ja hoitohevoseni Edge. Manteli ja Pähkinä sekä minä ratsastamassa Armanilla. Kaikki otettu Tuomarinkylän ratsastuskoululta.

Laura Niska

20. helmikuuta

Tuomarinkartanon alue on minulle helsinkiläisenä koiranomistajana ja luonnossa liikkujana tärkeä paikka. Kesäisin näyttelyissä, syksyisin ja talvisin pelloilla koirien kanssa. Valokuvaajana myös harvoja paikkoja, joihin pääsen itse näin autottomana julkisilla helposti kuvaamaan koiratapahtumia! Ehdottomasti tulee säilyttää, miksei laajentaakin! Eläinharrastajille pitää olla paikkoja missä harrastaa lajeja turvallisesti. Me myös maksamme veroja.

Arja-Liisa Vättö

19. helmikuuta - Kamppi

Arja-Liisa Vättö Tuomarinkylässä pääsee harrastamaan omalla tai ratsastuskoulu-
lujen hepoilla nuoret sekä vanhat yhdessä. Meillä ei ole ikärasismia!

Taru Matikainen

19. helmikuuta

lina 2 v ja Bagira Tuomarinkylän ratsastuskoululla.

Heidi Pätsi

20. helmikuuta

Minulle Tuomarinkylä luontomaisemineen on lapsuuden koti, jossa on vietetty ihan pienestä asti aikaa. Alue ja seutu on tullut tutuksi ja tärkeäksi ulkoillessa ja lenkkeillessä perheen ja ystävien kanssa, ja ei yhtään vähäisimpänä - hevoset kuuluvat upeana osana tähän masemaan. Ala-asteikäisenä heppahulluna päätin, että sitten kun minulla on oma hevonen, haluan sen Tuomarinkylään talliin upeiden maastojensa ja puitteidensa ansiosta. Vihdoin nyt 26 -vuotiaana unelma on toteutunut ja sain hevoseni uuteen upeaan nykyaikaiseksi remontoituun talliin marraskuun alusta 2014. Tuntuu kauhealta, että nyt tätä unelmaa varjostaa uhka siitä, että tämä kaikki tuhotaan. Alue on todella tärkeä merkittävälle määrälle ihmisiä, niin helsinkiläisille, vantaalaisille, mutta myös monille, jotka asuvat pidemmällä - eikä pelkästään hevos- ja koiraharrastajille. Omat ylioppilasjuhlati mm. järjestettiin kartanolla ja edelleen sukulaiset eripuolilta maapalloa jaksaa muistella ihastellen Tuomarinkylän idylliä, jossa pääkaupunkiseudulla on niin upeat luontoalueet, mitä ei ihan heti löydy maaltakaan. Asuntojen rakentaminen tälle alueelle on niin typerä ehdotus, että sitä ei voi käsittää. Elämässä on muutakin kuin oma kotitalo/-asunto ja työ. Ihmiset tarvitsevat tilaa ja virkistysalueita, jossa harrastaa ja ulkoilla. Väheksymättä yhtään luontoa ja eläimiä, joita tällä alueella asuu. Viime viikolla 1,5 tunnin upealla maastolenkillä vastaan taapersi kaksi kaurista ja heti perään näki ketun pellon reunassa. Missä muualla tällaista pääsee enää kokemaan kaupunkilainen näin lähellä?

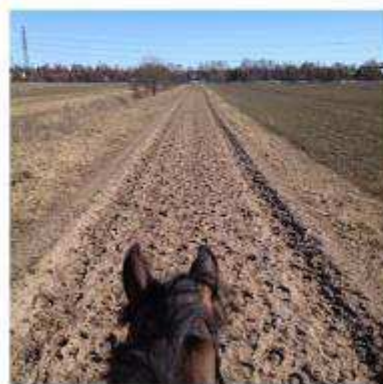

Suvi Maria paikassa Tuomarinkylän kartano

19. helmikuuta

Tuomarinkylä lumoa kaikkina vuodenaikoina

Leena Oksanen

19. helmikuuta

Oma heppani ei tällä hetkellä asu Tuomarinkylässä, mutta käymme siellä silti maastoilemassa. Heppa traikun kyytiin ja menoksi!
Omalla tallillamme ei juurikaan ole autottomia turvallisia maastolenkkejä hevosille.

Suvi Maria paikassa Tuomarinkylän kartano

19. helmikuuta

Tämän satumetsän tilalle kaavaillaan rautatietä.

Heidi Käär

19. helmikuuta

Lystikukkula edessä. Raitiotie leikkaisi tämän reitin. Kesäisin ratsastajat käyvät syöttelemässä hevosia maastoteiden varsilla. Kaikilla hevosenomistajilla ei ole varaa tai paikkaa, jonne viedä hevosensa kesälaitumelle. Kartanoalueen upeissa maisemissa saavat ratsastajatkin nauttia ulkoilmasta ja seurata villieläimiä, jotka uskaltavat ihmisen luo helpommin, jos mukana on uteliaisuutta herättävä hevonen.

Kati Liljeqvist

19. helmikuuta

Koirani Vilin, Aprilmist Flashtrix, kanssa olemme käyneet tuomarinkylässä niin koiranäyttelyissä vinttikoirakeskuksella kuin kävelyllä ihanissa ulkoilumaastoissa. Maisemat ovat vertaansa vailla!

Jaana Kupiainen

19. helmikuuta

Tuomarinkylän koirakeskuksesta on monen monta hyvää muistoa, mm. koiranäyttelyistä. Käymme myös ahkerasti niin koirien kanssa, kuin ilman koiria Tuomarinkylässä kävelyllä. Maisemat ovat upeat, vailta vertaa.

Vappu Brännare

20. helmikuuta

Itse lähetin palautteeni vastaanottaville tahoille siitä näkökulmasta, että rata- ja maastajuoksuharrastus on ollut vähävaraisen perheen lapselle edullinen ja opettavainen harrastus. Vaikka koiran ylläpito ei olekaan ilmaista, koen juoksuharrastuksen olevan edelleen halpaa, ja Kartanolla onkin pääkaupunkiseudun autottomalle nuorelle ainoa paikka harrastaa kyseistä lajia.

Riikka Pahkala

19. helmikuuta

Minna Mäkitalo paikassa Tuomarinkylä, Etelä-Suomen Lääni,

Finland

19. helmikuuta

Koska usein on vaikeaa ymmärtää toisten tunnesiteitä paikkoihin, niin ajattelin yrittää luoda mielikuvaa Tuomarinkylästä mun omilla valokuvilla ja muistoilla. 😊

Olen ratsastanut Tuomarinkylässä noin 17½ vuotta. Harrastus alkoi siitä, kun vanhempiani vievät minua sunnuntaisin talutusratsastukseen. Kun menin esikouluun, pääsin viimein Tuomarinkylän ratsastuskoulun "tenavatunneille" ja sen jälkeen oikeille ratsastustunneille. Kotoa tallille oli matkaa vain kilometri, ja siellä käytiin monta kertaa viikossa tapaamassa tuttuja ja huolehtimassa omasta hoitohevosesta. Aktiivisimmin harrastin n. 10-20 vuotiaana ja silloin kilpailin paljon mäen omissa kisoissa.

Nykyään opinnot vievät aikaa enkä enää asu tallin naapurissa, mutta käyn tunneilla kerran-pari viikossa. Monet vanhoista tallikavereista käyvät edelleen Tuomarinkylässä. Olen kiitollinen siitä, että pääsen ratsastamaan Helsingissä paikassa, jonne on kohtuulliset julkiset kulkuyhteydet. Opiskelijan tuloilla ei nimittäin olisi mahdollista ostaa autoa ja käydä kauempana Uudellamaalla harrastamassa. Tallien sijainti mahdollistaa monipuolisen harrastuksen jatkamisen tällaisissa muuttuvissa elämäntilanteissa. Toivon, ettei kaavoitus ei aiheuttaisi esteitä tulevaisuudessa.

Anna Aaltio

20. helmikuuta

Meidän perhe Tuomarinkylässä. Olen aloittanut ratsastusharrastukseni 80-luvulla Domissa ja siitä asti mäellä pyörinyt lähes tulkoon päivittäin. Myöhemmin olen saanut ammatin hevosten parista. Ammatin lisäksi olen rikastunut saman henkisillä ystävillä, viettänyt ikimuistoisia päiviä ratsastuskilpailuiden ja koiranäyttelyiden parissa osallistujana sekä toimihenkilönä, saanut unohtumattomia muistoja liikkuen upeissa maisemissa ja päässyt tutustuttamaan oman jälkikasvuni tähän mahtavaan yhteisöön joka mäellä vaikuttaa. Tuomarinkylä on meidän kaupunkilaiselle perheelle elintärkeä henkireikä - happikaappi.

Pia Kärkkäinen

19. helmikuuta

Olen viettänyt Dumin mäellä 20 vuotta. Ekat 10 Heljän tallissa ja toiset kymmenen edesmenneen Arskan tallissa. Ensimmäinen hevosemme Lune ostettiin -92. Unelmien täyttymys. Alkoi ihana tallielämä iloineen ja suruineen. Alkoi mielettömän hieno matka hevosen ja ratsastuksen maailmaan. Alkoi myös kukkaro tyhjentyä. Muutamia hevosprojekteja tuki käytyä läpi vuosien aikana. Minkälainenko kokemus? En vaihtaisi päivääkään pois vaikka me kaikki tiedämme että "juhlahetkiä" on harvassa. Se muutaman askeleen hieno tunne ...wow..peittoaa sen 98% epäonnistumisen menneen tunnen. Tallimäen tuttuus, hauskat ja vähemmän hauskat hevoskokemusten jakamiset, se riemu kun kamu tai jopa itse saat rusetitunnustuksen työstäsi, oujee. Kyse ei ole voittamisesta, ei toisen kanssa kilpailemisesta. Kyse on elämäntavasta - mun mielestä parhaimmasta päästä. Dumi on kuin vehreä unelma keskellä erämaata, niin ainutlaatuinen paikka viettää aikaa olitpa ratsastaja, hevosenomistaja tai ulkoilija. Toivottavasti tätä helmeä ei haudata asuntaloken alle.

Hely Tauren

20. helmikuuta

Aloitin ratsastuksen Tuomarinkylän ratsastusopistolla 70-luvun alussa ja siellä tuli käytyä koko tuo vuosikymmen. Silloin pääsi hevosten kanssa Tuusulantien yli Haltialankin maastoihin ja tehtiin 1,5 h maastolenkkejä sinne. Sitten jäi rakas harrastus hetkeksi kunnes tyttäreni Paula aloitti ratsastuksen Tuomarinkylän ratsastuskoululla 90 luvun lopussa ja minäkin jotenkin päädyin takaisin hevosen selkään. Hyvänä vitsinä ostettiin Hannulle alkeiskurssi 40-vuotislahjaksi ja se oli menoa sen jälkeen. Perheeseen tuli oma hevonen: Ilonteri, jonka liikuttamista Tuomarinkylässä tehtiin koko perheen voimin. Ilonterilla vedettiin Tuomarinkylässä myös vanhoja kiesejä. Ilonterin jälkeen yritin olla ilman omaa hevosta, ja 5 kuukauttahan sitä kesti. Tämän jälkeen perheeseen tuli Kamu. Tuomarinkylän maisemat ovat tulleet hyvin rakkaiksi ja on todella tärkeää, että hevosten kanssa pääsee turvallisesti kunnon maastolenkille. Siellä sielu lepää, niin hevosen kuin ihmisen. Se antaa jaksamista kaikkeen muuhun.

Rosa Murtopuro

20. helmikuuta

Tuomarinkylän kentällä talvisessa ja kauniissa dumissa ❤️

Heidi Westerlund

20. helmikuuta

Minulle Tuomarinkylä on tärkeä paikka, jossa olen viettänyt aikaa ratsastusharrastuksen parissa lähes päivittäin, vuodesta 1993. Aloitin harrastuksen Tuomarinkylän ratsastuskoulussa ja oma hevoseni Gimeelia on asunut Tuomarinkylän Talli Oy:n tallissa jo 15 vuoden ajan. Näiden vuosien aikana olemme osallistuneet lukuisiin ratsastuskilpailuihin, -valmennuksiin ja -tapahtumiin mäellä. Nautimme Gimeelian kanssa Tuomarinkylän upeista maastoista jokaisena vuodenaikana. Käyn usein ulkoilemassa myös koirieni kanssa Tuomarinkylän ihanissa maisemissa ja vinttikoirakeskuksen koiranäyttelyihin olen osallistunut monta kertaa viimeisen 20 vuoden aikana.

Outi Toni

20. helmikuuta

Viime syksynä vinttikoirien maastomestaruuksissa mahtuivat koirat ja hevoset kuin ulkoiljatkin samalle alueelle sopuisasti.

Kirsi Degerth-Moldovani

20. helmikuuta · Muokattu

Saamme olla ylpeitä, että Helsingissä on näin mahtava luonto. Hevosen kanssa laukatessa turallisessa ympäristössä unohtuu kaikki arjen murheet - näin ehkäisemme myös työelämässä uupumista.

Anne Mäkinen

21. helmikuuta · Muokattu

Tämä kuva yksi rakkaista muistoista vinttikoirakeskuksessa. Veljekset jälleen näkemisen riemussa 😊

Hannaleena Kuukari jakoi kuvansa.

21. helmikuuta

Paikka jossa voi harrastaa, rentoutua, tavata ihmisiä ja kokea suuria tunteita ja elämyksiä.

Paula Wolontis

20. helmikuuta

Tuomarinkylässä on koettu monta hienoa hetkeä parin vuoden aikana. Hienot kisa hetket, onnistuneet valmennukset, uusiin ihmisiin tutustuminen, mutta parhaat hetket ovat ehdottomasti olleet ne kun on voinut käydä parhaiden kavereiden kanssa laukkalemassa täysiä ympäri Dumia upeissa maastoissa. Varsinkin näin tavoitteellisen kenttäratsastajan näkökulmasta, olisi erittäin tärkeätä säilyttää upeat maastot, jotta voisi treenata hevosen kuntoa hyvin sekä käydä maastoilemassa myös oman mielentilan virkistämiseksi. Mikään ei voita upeassa maastossa käyminen hienossa säässä kesken kiireistä arkea!!)

Susanna Engelbarth paikassa Tuomarinkylä, Etelä-Suomen

Lääni, Finland

20. helmikuuta

Tikru on asustellut Tuomarinkylässä vuodesta 2007 asti (muutamaa reissua Englantiin lukuun ottamatta). Tuomarinkylän mäen loistavat puitteet ovat mahdollistaneet niin tasokkaan treenaamisen kuin rentouttavat ja turvalliset (!) maastolenkitkin. Ulkoilu näissä maastoissa on monille hengähdystauko arjesta ja elämän murheista, niin myös meille. Tikru on tosi kiltti ja lapsia rakastava hevonen, joka mielellään on ollut ulkoilijoiden taputeltavana ja jopa turistien nähtävyytenä 😊 Näiden ohella olemme nauttineet mustikoiden ja metsämansikoiden syömisestä, omenoiden poiminnasta (helpompaa selästä käsin) ja metsässä olevilla poluilla kiipeilystä. Näissä kuvissa olemme Tikrun kanssa kuutamokävelyllä, kesällä 2014.

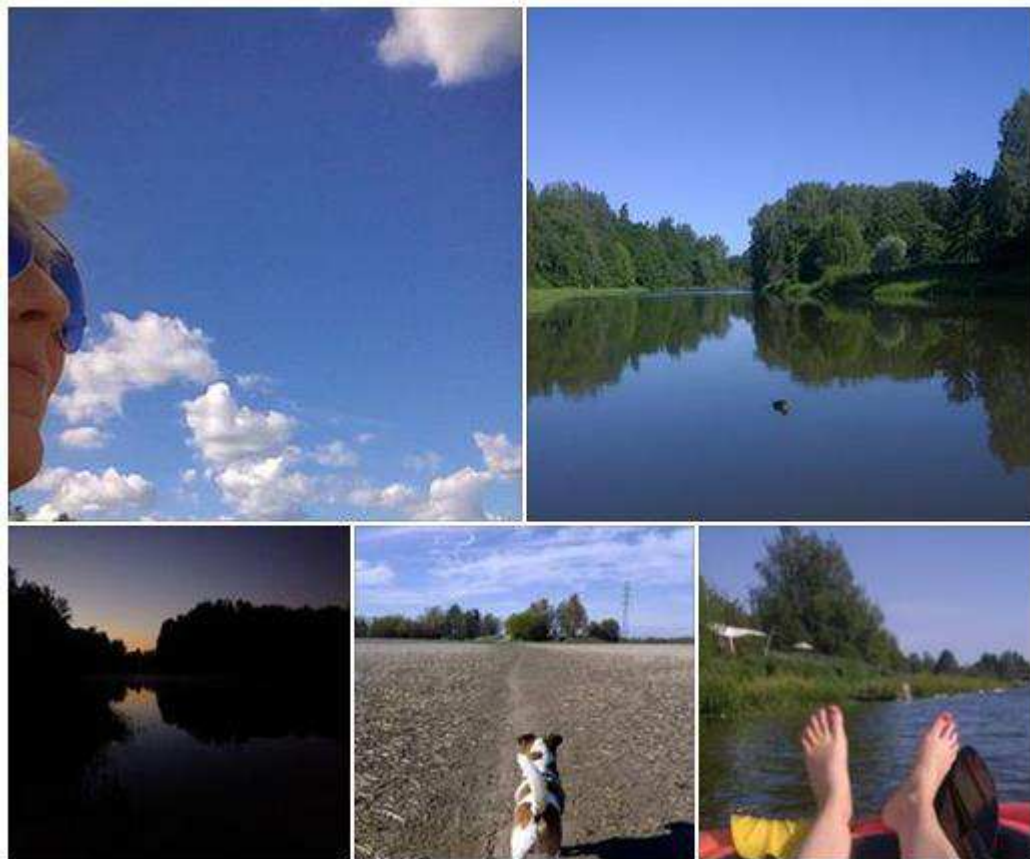

Anna Näsi

20. helmikuuta

On onni asua Kehä I:sen sisäpuolella ja silti melkein maalla kun pellot alkavat lähes kotiovelta ja Tuomarinkylän kaunis kartanoalue on kivenheiton päässä. Itse olen saanut nauttia ulkoilusta ja harrastuksista näissä maisemissa koko ikäni. Toivottavasti se mahdollisuus suodaan muillekin tulevaisuudessa.

Riikka Pahkala

19. helmikuuta

Riikka Pahkala

19. helmikuuta

Tiina Salovartio

20. helmikuuta · Muokattu

Ihana, talvinen Dumi 🍷

Lotta Haapavaara

21. helmikuuta - Katajanokka

Dumissa voin yhdistää kaksi rakasta harrastustani. Kuvassa lämpöä rakastava koirani "ulkoilee" samalla kun itse laitan heppaa kuntoon ❤️

Annevi Monto paikassa Tuomarinkylän Ratsastuskoulu

21. helmikuuta

Kaunis Tuomarinkylä ja ihanat hevoset ❤️

Anne Teirisalo jakoi kuvansa.

21. helmikuuta

Olen ollut Tuomarinkyläläisiä vuodesta 1998 lähtien. Tuomarinkylä on tarjonnut erittäin hyvät ja turvalliset puitteet erilaisiin tarpeisiin harrastettaessa hevosia, ja ratsastusta, historiallisesti merkittävässä ympäristössä. Kuvassa ponini Siltasaaren Mathilda, ja Eppu, vammaisratsastaja ja hevosenhoitajani.

Eeva-Liisa Broman

21. helmikuuta

Jo kahdeksankymmentä postausta Tuomarinkylästä ja sen merkityksestä käyttäjille! Ihmiset todella välittävät tästä paikasta. Lisää tulee koko ajan, kuvin ja sanoin. Skrollatkaa alaspäin, lukekaa ja liikuttukaa. Tuhannen jäsenen raja taitaa mennä rikki jo huomenna. Eikä ihme. Helsingissä ei ole toista tällaista paikkaa. Pidetään huolta Dumista!

Hanna Tuominen

21. helmikuuta

Tuomarinkylän pelloilla ja metsissä on upea tunnelma talvellakin!

Outi Tossava

21. helmikuuta

Tuomarinkylän maastot ovat poikkeuksellisen kauniit ja turvalliset kaikille ratsukoille. Alueella liikkuvien ratsukoiden, kuntoilijoiden ja luonnosta nauttijoiden määrä on suuri, missä muualla pk-seudulla kaikki mahtuvat samoille reiteille sovussa?

Minna Pärssinen

21. helmikuuta

Tuomarinkylästä on vuosien varrelta monia hyviä muistoja niin kisoista, valmennuksista kun vauhdikkaista maastolenkeistäkin! Mahtavia tuttavuuksia, ystäviä, joita yhdistää rakkaus hevosiin ja ratsastusharrastukseen ikään, taitoon, ammattiin tai sukupuoleen katsomatta.

Tuomarinkylä on alueena ainutlaatuinen paikka hevos- ja koiraharrastukselle Helsingissä. Tänne myös perustin ratsastustarvikeliikkeen, Stable Fellowsin, joka palvelee alan harrastajia.

Tuomarinkylä ❤️

Anastasia Nkwazema

21. helmikuuta

Talvisia kuvia dumin maastoista 😊

Heidi Käär

19. helmikuuta

Tuomarinkylän tapahtumat ovat erittäin suosittuja!

Fanny Laurila

21. helmikuuta · Pukinmäki

Jo pikkutyttönä tuli käytyä vanhempien kanssa talutusratsastuksessa kun asuimme Vantaanjoen toisella puolella, ja omalta pihalta pystyi joskus ratsukon näkemään maastoilemassa. Vaikka en enää nykypäivänä voi omalta pihalta Tuomarinkylän upeita maisemia nähdä, on viimeiset 11 vuotta silti tullut vietettyä Opistolla ratsastaen. Maastossa on käyty niin omien tuntilaisten kuin myös kaverien sekä hoitohevosten kanssa, joko ratsain tai kävellen. Niin kesällä kuin talvella. Ja aina on yhtä kauniit maisemat, joista pystyy nauttimaan arjen kiireiden keskellä.

Anna Bono

21. helmikuuta

Asuin lapsuuteni oulunkylässä ja tuomarinkylä oli alusta asti tärkeä paikka, jonne lähdettiin niin fillarilla kuin suksilla aluksi ihan vaan retkelle tai rannalle, katsomaan hevosia tai myöhemmin ratsastamaan tai hengailemaan tallille. Ala-asteella teimme joka kevät pyöräilyretken tuomarinkylään. Myös vinttikoirata on tullut tutuksi koiratapahtumien ja myöhemmin omien whippettien myötä harrastusten kautta. Kuvat hevosgaalasta 2007.

Hannaleena Kuukari jakoi kuvansa.

21. helmikuuta

Luontoparatiisi, jossa kaikki elolliset nauttii - Tuomarinkylä ❤️

Virpi Westman

22. helmikuuta · Muokattu

Viisi vuotta sitten löysin alkeiskurssin Tuomarinkartanon Ratsastusopistolta ja pystyin toteuttamaan elämpituisen unelmani, aloitin ratsastuksen opettelun lähes 50 vuotiaana . Tuomarinkylässä olen kokenut niin hienoja hetkiä hevosen selässä ettei niitä voi sanoin kuvata. Elämäni olisi hyvin tyhjää ilman Tuomarinkylää ja siellä olevaa ratsastusmahdollisuutta. Hevonen joka näkyy kaikissa kuvissa on ollut suurin kokemani hepparakkaus ikinä. Sillä olen saanut ottaa ensi-askleitani ratsastuksen saloihin Ratsastusopiston tunneilla Sipen tiukassa valvonnassa. Samalla kun Kiki on luotsannut minut yli esteiden.

Heidi Käär

21. helmikuuta

Emma, Manus ja Mekku Tuomarinkylän Hevosfestivaaleilla. Manus esiintyi molemmilla Hevosfestivaaleilla ja Tuomarinkylän Hevosvoimassa. Festivaaleissa oli muistaakseni ainakin kaksi ohjelmanumeroa. Upea ja monipuolinen Manus ❤️

Mia Artela

22. helmikuuta

Tuomarinkartano on minulle tuttu lapsuudesta jolloin käytiin Julimpialaisissa koirien kanssa leikkimielisissä kilpailuissa. Sittenmin on tullut hoidettua hevosia siellä ja nyt lenkkeillään useita kertoja viikossa Tuomarinkartanon maastoissa koirien kanssa. Tyytyväisiä lenkkikavereita ja omistaja. Asutaan Tuusulan motarin toisella puolen ja viimeksi tänä aamuna käytiin maastot tsekkaamassa. Ja voin kertoa että se vieressä oleva jäinen koirapuisto ei tule koskaan korvaamaan näitä lenkkeilymahdollisuuksia mitä meillä on nyt.

Raisa Skutnabb-Kaleva

21. helmikuuta

Olen ollut 30 vuotta Tuomarinkylässä, ihania hetkiä, kauniita maisemia, mukavia ihmisiä ja hevosia.

Anu Heinonen jakoi käyttäjän Tuomarinkylän Talli Oy kuvan.

22. helmikuuta

Tuomarinkylän Talli Oy

Vaikuttava talvirieha keräsi pieniä tulevia ratsastajia myös tallin käytäville. Toivottavasti myös he saavat nauttia tulevaisuudessa Tuomarinkylän upeista puitteista peltoineen!

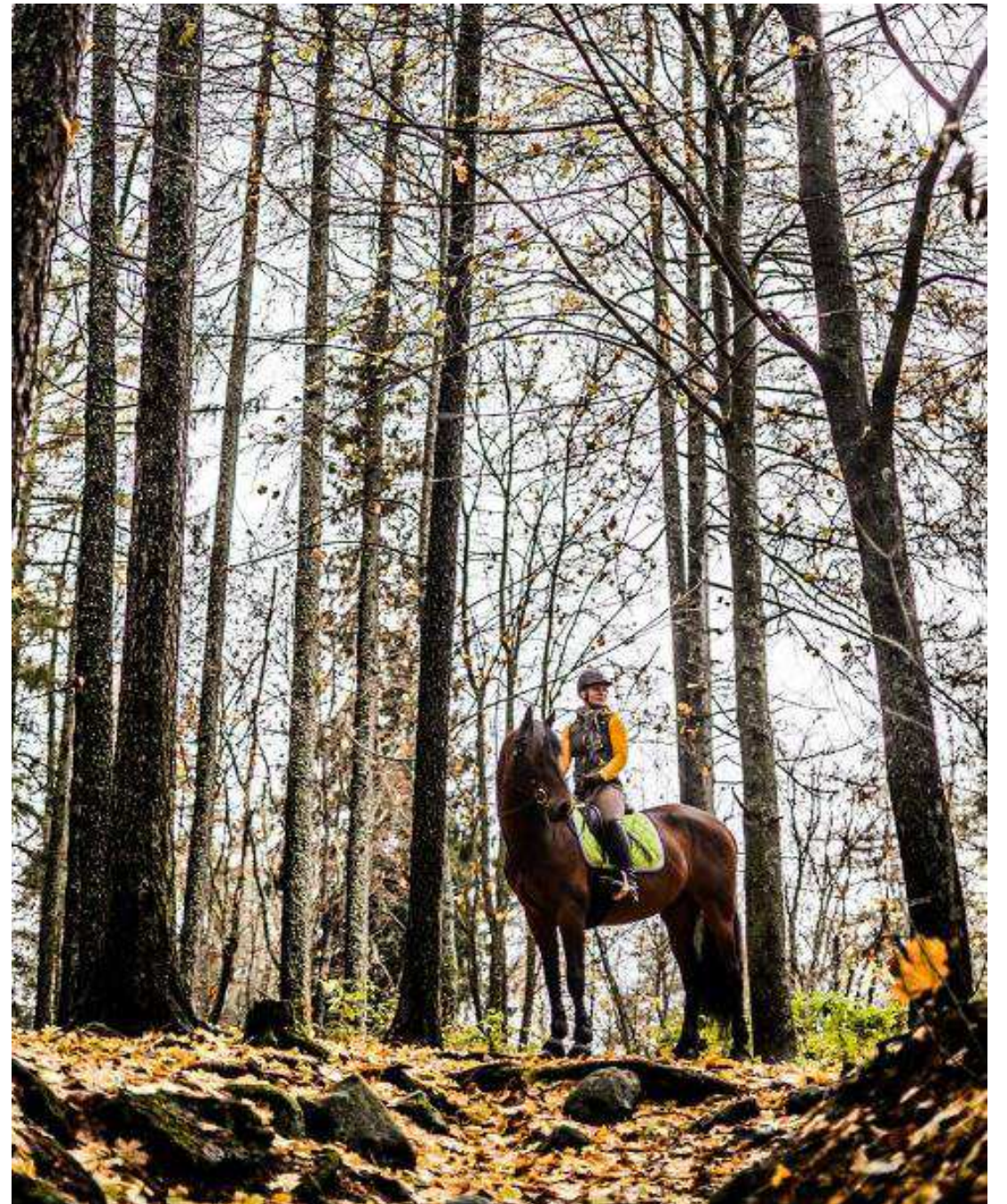

Annika Korhonen

22. helmikuuta

Dumissa on kauniit ja turvalliset maastot joissa sekä kaksi- että nelijalkaisten mieli lepää 😊

Leena Pakkanen

21. helmikuuta

Tulin eka kerran Domiin vahingossa v. 1984, seuraavana vuonna aloitin ratsastuksen koululla ja 90-luvun alussa hankin ikioman suomenhevosen. Pellot, hevoset, koirat- jotain aivan uskomattoman ainutlaatuista. Lystikukkula, juoksuhaudat, pikkumetsikkö ja Vantaanjoki sekä vanha kartanomiljö. Sitä paikkaa ei saa tuhota.

Teemu Kelkka

22. helmikuuta

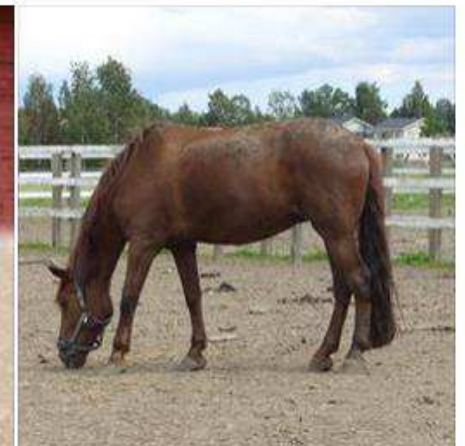
Kiva leikkipaikka ympäri vuoden. Ei tätä saa hävittää.

Hanna Keltanen

20. helmikuuta

Helmijarru valloitti kaikkien sydämen ❤️

Tina Schoultz

22. helmikuuta

1970 - luvulta...

Tina Schoultz

22. helmikuuta

Vuodesta 1969 olen näistä maisemista ja tunnelmista nauttinut!

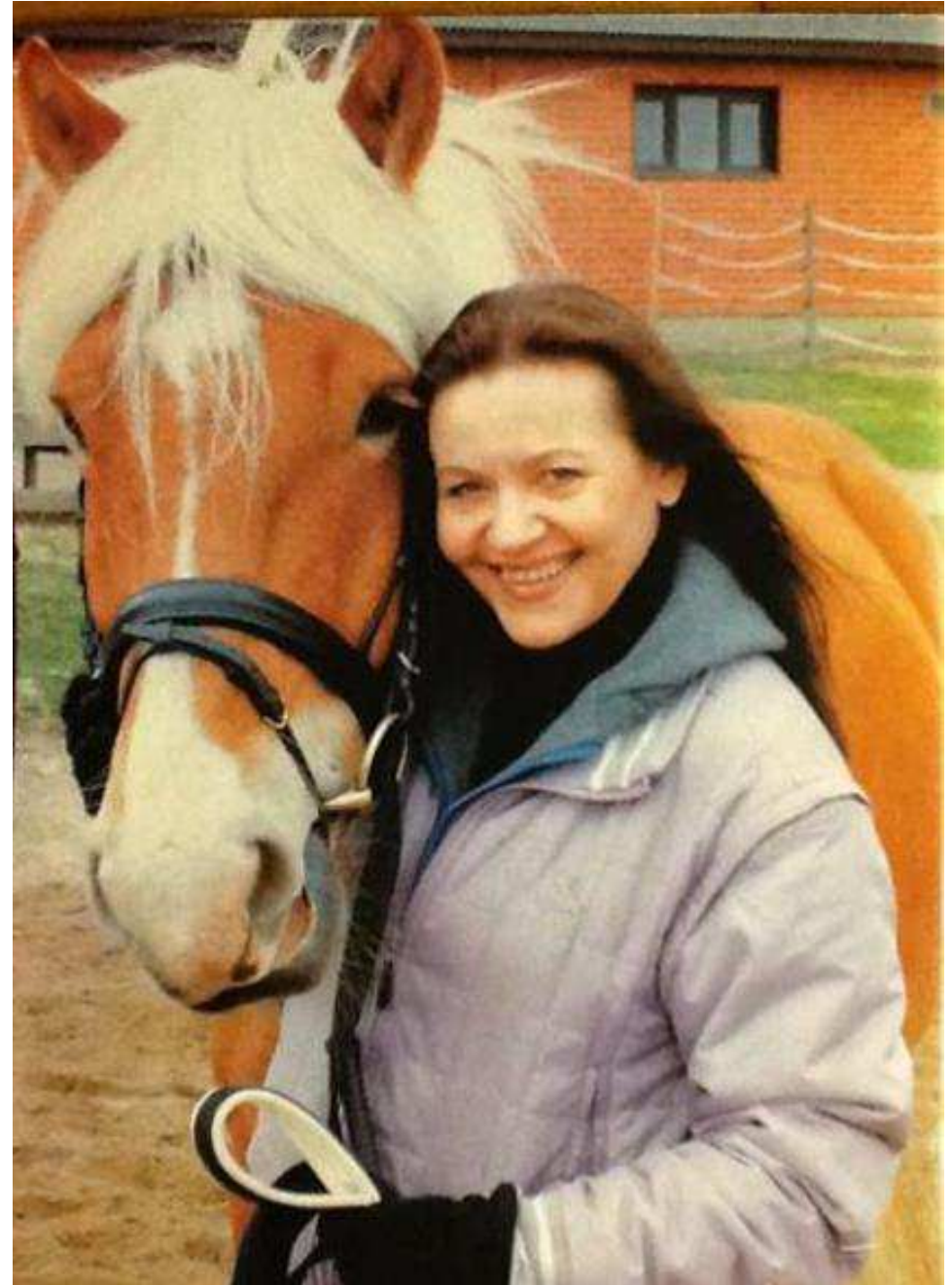
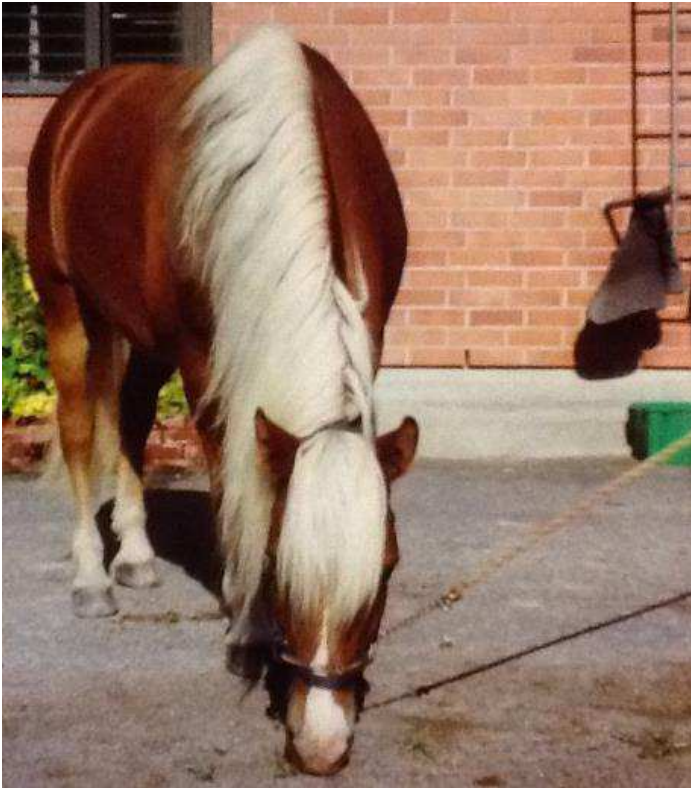

Riitta Marja Havukainen

22. helmikuuta

Hienoa, että ihmiset lähtivät tänään liikkeelle Tuomarinkylän puolesta. Kelistä huolimatta tunnelma oli lämmin; kahvia ja kannanottoja. Kiitos järjestäjille!

Tuomarinkylä on ollut minulle rakas ja tärkeä harrastuspaikka. Pomon ♥ kanssa vietimme viime vuosikymmenellä yhteiseloja Heljän ♥ tallilla, maneeseissa, kentillä ja maastoreiteillä. Nykyään käyn tuntiratsastajana koululla. Hevoset ovat niitä parhaita hetkiä elämässä, ja Dumi tarjoaa niihin parhaat mahdolliset puitteet. ♥

Johanna Höglund

22. helmikuuta

Parikymmentä vuotta sitten "junantuomana" nuorena opiskelijana löytyivät näihin päiviin asti säilyneet ystävät yhteisen harrastuksen myötä Tuomarinkylästä. Hevosien selässä on kierretty satoja kertoja ratsastusteitä ympäri peltoja ja nautittu luonnosta niin hirven, kauriiden, supi- ja kettupentueiden kuin lumikonkin seurassa, laajaa lintukantaa unohtamatta. Vinttikoiraradan upealla nurmella on kesäisinä helle- ja sadepäivinäkin osallistuttu useisiin näyttelyihin tai käyty perheen voimin ihastelemassa vinttikoirien juoksunopeutta. Tänä päivänäkin ulkoilemme päivittäin näissä maisemissa niin ison nelijalkaisen kuin kahden pienemmän kanssa. Toivottavasti voimme tehdä näin myös jatkossa.

Ulla Mäkinen paikassa Tuomarinkartanon vinttikoirarata

23. helmikuuta

23.7.1012 Tuomarinkartanon näyttelyssä.

Ulla Mäkinen

23. helmikuuta

Sloughien ratakisat 12.7.2012. Tuomarinkartanolla

Liisa Toivanen

23. helmikuuta

Kilpailijoita ja yleisöä Tuomarinkartanon radalla.

Ulla Mäkinen

23. helmikuuta

29.9.2013 HVK-maastot. Tuomarinkartanon pellolla.

Ulla Sieranta

23. helmikuuta

Tässä pari vanhaa (2000-luvun alusta) kuvaa sisarusten ratareeneistä, joissa oli kiva käydä! Porukkaa oli paljon, vuoroaan joutui välillä odottamaan vaikka kuinka kauan, mutta eihän se haitannut, oli kivoja ihmisiä ja hienoja koiria juoksemassa.

Eiköhän tuo meininki jatku samalla tavalla näinäkin päivinä, porukkaa riittää ja onneksi myös ihania vapaaehtoisia ❤️, jotka pyörittävät toimintaa vuodesta toiseen!

Jussi Jalkanen

22. helmikuuta

Satu Kaikkonen Mä käyn tuolla aina bussilla koirien kanssa. Vuodesta 2007 tai 2008. En muista tarkkaan milloin liityin jäseneksi ja Felix faaraokoiran kanssa mentiin ekoihin harkkoihin. 😊 Parasta on juuri hyvät julkiset liikenneyhteydet kun epilepsian vuoksi ajokorttia en voi saada.

23. helmikuuta kello 13:28 · Tykkää · 👍 5

Kirsi Degerth-Moldovani paikassa Tuomarinkartanon

Ratsastusopisto

19. helmikuuta

Parasta terapiaa. Tälläsiä paikkoja ei muita löydy Helsingistä.

Laura Elina Pasanen

23. helmikuuta

HVK:n maastokilpailujen afgaaninvinttikoiria Tuomarinkartanolla syyskuussa 2008: <http://s179.photobucket.com/user/larelinan/slideshow/HVK>

Liisa Toivanen

23. helmikuuta

Vinttikoirakeskuksessa on kesäisin myös paljon koiranäyttelyitä, tässä pari kuvaa Kartano Weekendistä kesältä 2013.

Jenna Kallinen

23. helmikuuta · Muokattu

Meidän perheessä on osallistuttu kahdessa sukupolvessa Tuomarinkartanon vinttikoiraradalla järjestettyihin koiranäyttelyihin jo lähes 15 vuoden ajan. Ehdottomasti Suomen paras ulkoalue koiratapahtumille, toivottavasti saamme pitää sen jatkossakin!

Kuvassa äitini ja norfolkinterrieri Otso viime syyskuussa järjestetyssä kansallisessa koiranäyttelyssä.

Heli Kyrönkari

23. helmikuuta

Ratakisoista ja paljon yleisöä 😊

Liisa Toivanen

23. helmikuuta

Vinttikoirakeskuksessa tapahtuu myös talvella. Tämä iloinen joukko juhlii 1-vuotissynttäreitään, joita varten oli vuokrattu kerhotila.

Suvi Maria

23. helmikuuta

Kiitokset talviriehan aktiiveille! Meidän 1 vuotias kapusi ensimmäistä kertaa hevosen selkään sekä koirakärkyjen kyytiin ja jännitys oli valtava 😊 4 vuotias, jo vähän kokeneempi ratsastajan alku taas sanoi, että niin siistiä!

Sari Sarppa Ritari jakoi albuminsa...

23. helmikuuta

SMM maastokisat 26.8.2012

Sari Sarppa Ritari https://www.facebook.com/sari.ritari/media_set...

Sari Sarppa Ritari lisäsi 39 uutta kuvaa albumiin HVK:n maastokisat 29.9.2012 — paikassa Tuomarinkartanon vinttikoirarata.

Sari Sarppa Ritari En voi uskoa että kuka haluaa näihin maisemiin muutosta. Niin maastokisat iloisine tunnelmine käyty kartanolla ja niin monet näyttelyt. Tässä meidän upeat kuvat jospa ne kertoo enemmän hyvästä harrastus paikasta maisemineen tuomarinkartanolla. Toivottavasti näitä ihania päiviä tulee vielä paljon. Älkää viekö tätä hienoa paikkaa että saamme harrastaa. Peukuttaa että voimme kirmata koiriemme kanssa täällä upeassa paikassa vielä tulevaisuudessa. Meidän tiimi Kouvolasta kiittää ja kiittää kartanon puolesta 🍷

23. helmikuuta kello 23:15 · Tykkää · 🍷 4

Sari Sarppa Ritari https://www.facebook.com/sari.ritari/media_set...

Sari Sarppa Ritari lisäsi 16 uutta kuvaa albumiin HVK:n maastokisat 28.9.2013 — käyttäjien Ilona Aleknaviene ja Svetlana Yakovleva kanssa paikassa Tuomarinkartanon vinttikoirarata.

Sari Sarppa Ritari https://www.facebook.com/sari.ritari/media_set...

Sari Sarppa Ritari lisäsi 9 uutta kuvaa ajalta 7. kesäkuuta 2014 albumiin Saluki Special Show 7 June 2014 — henkilön Ekaterina Paritchenko kanssa paikassa Tuomarinkartanon vinttikoirarata.

Taina Nygård lisäsi kuvia albumiin 24. helmikuuta 2015.

24. helmikuuta

Tuhannet ja taas tuhannet ovat ne koirat ja koiraihmiset, jotka ovat viettäneet ihania näyttelypäiviä vinttikoirakeskuksen upealla nurmella - satoi tai paistoi.

Liisa Toivanen

24. helmikuuta

Koirien mielestä varmasti hauskin hetki on vieheen kiinnisaaminen, ja sitä retuutetaan kuin lempilelua. Jotkut eivät millään maltaisi luopua aarteestaan ja joskus joudutaan jopa leikkaamaan pieni pala vieheestä irti tomeralle juoksijalle. Kuvat juoksuharjoituksista kesältä 2013.

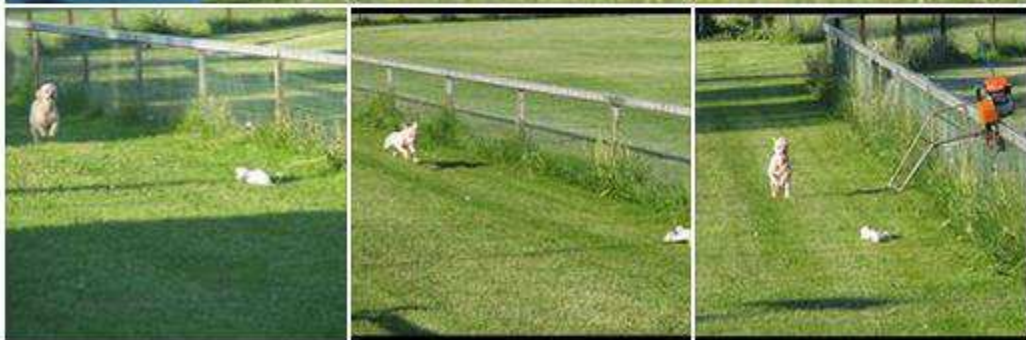

Susanna Korpela

24. helmikuuta

Villakoiratkin nauttii radalla. 😊

Niina Salenius Näyttelyissä kesällä tuomarinkartanolla 😊

23. helmikuuta kello 10:49 · Tykkää · 👍 5

Niina Salenius Maastokisoissa tuomarinkartanon pelloilla syksyllä ❤️

23. helmikuuta kello 10:50 · Tykkää · 👍 9

Erja Billings Maastokisoissa Tuomarinkartanon pelloilla. Photo by Mikko Martinen.

23. helmikuuta kello 11:17 · Tykkää · 👍 4

Erja Billings Toinen maastokuva viime vuodelta by Outi Toni

23. helmikuuta kello 11:44 · Tykkää · 👍 5

Ulla Mäkinen

3 24. helmikuuta

Palkinnonjakoa Tuomarinkartanossa

Taina Nygård on paikassa Tuomarinkartanon vinttikoirarata

24. helmikuuta

Noora Hänninen paikassa Tuomarinkylän Vinttikoirarata

24. helmikuuta · Muokattu

Ensimmäinen kosketukseni Tuomarinkartanoon oli kun menin ystäväni seuraksi vinttikoirakeskuksessa pidettyihin pentunäyttelyihin. Tuolloin en vielä itse omistanut koiraa. Päivä oli kaunis ja auringonpaisteinen, ja tuolloin mietin, että onpa kaunis ja vihreä paikka viettää päivää hyvässä seurassa.

Tuon päivän jälkeen Tuomarinkartano on tullut tutummaksi, kun olen osallistunut siellä omien koirieni kanssa näyttelyihin ja muihin koiratapahtumiin. Rotuni rotuyhdistys on järjestänyt siellä jäsenilleen tapahtumapäiviä sekä yhdistyksen kokouksia. Olenpa ottanut osaa myös HSKP:n vuosittain järjestettävään hyväntekeväisyys-mätsäriin (epäviralliseen koiranäyttelyyn, johon myös sekarotuiset ovat tervetulleita). Tuolta tapahtumasta otetuista kuvista välittyy iloinen tunnelma, josta nauttivat niin ihmiset kuin koiratkin. Käy ihastelemassa kuvia lopussa olevasta linkistä. Hyvän tuulen kisat ne olivatkin, ja osallistumistuotot käytettiin hyvään tarkoitukseen, avustajakoirat ry:n hyväksi.

Myöhemmin tutustuin tähän pääkaupungin jalokiveen tarkemmin, kun olin ystävien luona Tapaninvainiossa kyläilemässä, ja lähdimme ulkoilemaan heidän, koiransa ja vauvansa kanssa lähimaastoon, tarkemmin ottaen Tuomarinkartanon kävelyreiteille. En ollut uskoa silmiäni kun huomasin ensimmäisen kerran ihmisten kanssa sulassa harmoniassa maastoilevat hevoset ratsastajineen. Olimme juuri ylittäneet joen ja astuneet leveälle hiekkatielle, kun silmäni osuivat ratsukkoon. Vanhana heppatyttönä olin myyty, ja suusta taisi päästä ääneen lapsenomainen ilahtunut ja haltioitunut "Heppa"-kommentti. Ne ovat niin upeita ja majesteettisia eläimiä. Vinttikoirakeskuksessa vierailleena en ollut tajunnut hevostallien olevan niin lähellä tuota paikkaa.

Lastenvaunuja työntäen kiersimme upean lenkin, joka kiemurteli tuomarinkartanon upean kartanonmiljööön poikki, Lystikukkulan-, ja Siliuksenmäen -metsän kautta Tuomarinkylän vinttikoiraradan vierestä takaisin kartanon pihapiiriin. Kartanon alueella pysähdyimme ihanaan lahjavarapuotiin ihastelemaan tuotteita. Olin hiukan kateellinen ystäväilleni, jotka saavat asua niin lähellä näin upeaa ja ainutlaatuista ympäristöä!

Sain myös tietää vastikään, että Siliuksenmäen metsä kätkee sisälleen geo-kätkön, ja aion mennä vielä etsimään sen.

Minusta olisi surullista nähdä, että näin paljon hyvää tekevä paikka menetettäisiin asuntojen alle. Tämä paikka palvelee nyt niin monta eri ihmis- ja harrastaja-ryhmää, kuin mitä se tekisi toimiessaan muutamien kymmenien perheiden asuntolina.

Tässä vielä meidän koiriemme tunnelmia kuvina Tuomarinkartanon vinttikoirakeskuksessa järjestetyissä match showssa, 14.08.14, kuvaajana Outi Toni

Muita kuvia ko. match show -tapahtumasta löytyy täältä:

<https://www.facebook.com/media/set/...>

Noora Hänninen Nimestään huolimatta, vinttikoirakeksus palvelee siis muitakin kuin pelkästään vinttikoiria 😊 On tarjolla rotukoirille (kansainvälisiä) koiranäyttelyitä, koko perheelle vauvasta vaariin tarkoitettuja koiratapahtumia, sekarotuisille match showta, toko-koirille tottelevaisuuskokeita, hyppyhirmuille epävirallisia agilitykisoja, järjestöille kokouspaikkoja ja tietysti vinttareille niitä juoksukisoja. 😊 Ja tämä kaikki on mahdollistettu MEILLE KAIKILLE talkootöillä. Sillä samalla sisulla ja yhteen hiileen puhaltamisella, millä tämä maa nostettiin sodan jälkeen takaisin jaloilleen.

24. helmikuuta kello 18:47 · Tykkää · 👍 5

Noora Hänninen Unohdin tuosta mainita vielä että olin Tuomarinkartanon kilpatallin avaisissa ihastelemassa uutta hienoa tallia ja sen asukkeja. Täytyy sanoa, että siellä on tehty upeaa työtä, kyllä hevosten nyt kelpaa. Se panostus hevosten hyvinvointiin mikä siellä on tehty on aivan uskomaton, sekä rahallisesti että työn määrässä mitattuna. Senkin vuoksi soisin hevosille säästyvän kauniit ja turvalliset lenkkimaastot.

24. helmikuuta kello 18:56 · Tykkää · 👍 5

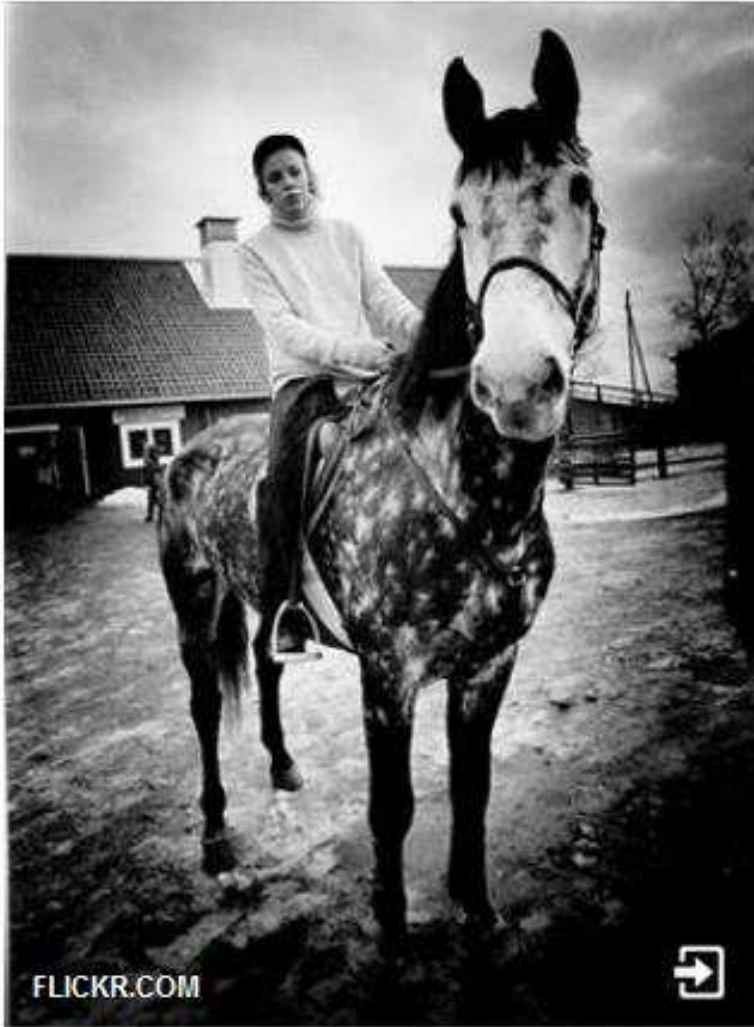

Jeppe Pee

22. helmikuuta

Upea alue, helsinkiläisten hengähdyspaikka. Älkää pilatko tätä aluetta. Siirryin Tuomarinkylään ratsastamaan 1980. Vielä tänä päivänä ystäviä tuolta ajalta. Tuomarinkylä on kaupunkilaisten lande 😊 ja oikeille landeille lohdutus koti-ikävään.

Jeppe Pee

24. helmikuuta

Kesää ja Tuomarinkylää

Ulla Sieranta

24. helmikuuta

Yksi vanha kuva match showsta Kartanolla, Wiivuska ❤️

Ulla Mäkinen

26. helmikuuta

Ulkoilua 😊

Ulla Mäkinen

Ulla Mäkinen

Ulla Mäkinen

Ulla Mäkinen

Ulla Mäkinen

Outi Laaksonen

21. helmikuuta

Tuomarinkylän maalaismaisema on ollut minulle koko ikäni monipuolisen liikunnan harrastuspaikka. Pyöräily, kävely, juoksu, hiihto ja tietysti ratsastus ovat ainutlaatuisia tässä ympäristössä.

Olen toisen polven Tuomarinkyläläinen hevosharrastaja. Tuomarinkylä merkitsee minulle kasvupaikkaa, joka on jo yli 30-vuoden ajan opettanut minulle liikunnan iloa, ratsastuksen taitoja, luonnon kunnioitusta ja mahtavaa talkoohenkeä. Olen saanut kavereita ja ystäviä, jotka rikastuttavat omaa elämäni valtavasti. Nyt kun perheemme kolmaskin sukupolvi on aloitellut ratsastusharrastusta, toivon että Tuomarinkylälle annetaan mahdollisuus opettaa myös heille nämä hienot ja tärkeät asiat. Tuomarinkylästä saakin mukaansa myös elämän arvoja ja asennetta.

Tuomarinkyläläiset yrittäjät ovat näyttäneet, että unelmien toteuttaminen on mahdollista; tarvitaan työtä, sitkeyttä ja päättäväisyyttä. Vuosikymmenien ajan rohkeat yrittäjät ovat toteuttaneet unelmaansa ja tehneet alansa pioneerityötä: rakentaneet Helsinkiin hevospaikkoja, uusia talleja. Yhteistyöllä on toteutettu myös maneesien rakennusprojektit. Tuomarinkylässä onkin pitkäjänteisesti kehitetty helsinkiläisten ratsastusmahdollisuuksia. Nyt vuonna 2015 meillä on valtakunnallisesti merkittävä hevoskeskus, jota halutaan edelleen kehittää ratsastusurheilun tarpeisiin.

Toisten auttaminen, vastuu toisista ihmisistä ja luonnosta sekä yhteisen hyvän tekeminen on aina ollut Tuomarinkylässä keskeisiä arvoja. Tuomarinkylän talkoohenki hyväntekeväisyyden ja ratsastusurheilun edistämiseksi on tuottanut poikkeuksellisen paljon tapahtumia: mm. Tähtihetket, Hevosfestivaalit, Hevosvoimaa ja Lastensairaalan tukikilpailu, sekä kilpailutapahtumat harjoitustasosta kansalliseen kärkitasoon asti: mm. Dumi Potti, Prix de Elegance, Estejussi, SYP GP, SM- ja tähtikilpailut ja Valjakko PM:t.

Traditioita kunnioitetaan tänäkin päivänä. Kuvissa Hubertus –ratsastusta vuodelta 1983.

Tuomarinkylä on minulle merkittävä paikka, koska intohimonani ovat hevoset ja kilpaurheilu. Olen ylpeä Tuomarinkylän seurojen ja yrittäjien tekemästä työstä lajinsa eteen. Tuomarinkylä mahdollistaa tasavertaiset mahdollisuudet kehittyä ratsastajana tuntiratsastajasta kansainväliselle huipulle asti. Tuomarinkylästä onkin kasvanut, harjoitellut ja noussut poikkeuksellisen moni ratsastaja kansainväliselle huipulle asti. Ratsastusolosuhteistamme on valmentauduttu jopa Olympia tasolla saakka. Tuomarinkylässä on tänä päivänä Suomen organisoiduimmat valmennus- ja kilpailujärjestelmät sekä erinomaiset mahdollisuudet valmennustukeen.

Päätäjille vakavasti mietintään, säästäkää pelot! Älkää tuhotko tätä ainutlaatuisia Tuomarinkylän kokonaisuutta, takaisin sitä ei enää saada. Harrastajamäärän kasvaessa pääkaupunkiseudulla tarvitaan dynaamisia ja kehittyviä ratsastuspaikkoja. Tuomarinkylän alue tarjoaa ratsastuslajin kehittymisen lisäksi kaupunkilaisille ainutlaatuisia kokemuksia luonnon parissa.

Ratsastus harrastuksena on neljänneksi kasvavin urheilulaji nuorten parissa. Tuomarinkylä on harrastuspaikkana kaikkien tavoitettavissa yhteiskuntaluokasta ja tulotasosta riippumatta ja onkin niitä harvoja ratsastustalleja, joihin on erinomaiset kulkuyhteydet myös julkisilla liikennevälineillä.

Eikä kyse ole siitä, että Tuomarinkylässä pääsee mm. ratsastamaan, hiihtämään, juoksemaan, pyöräilemään ja harrastamaan koiran kanssa, vaan myös ympäristö, luonnon läheisyys ja maisema vaikuttavat ihmisen mieleen valtavasti.

Tervetuloa tutustumaan Tuomarinkylän historiallisesti hienoon ympäristöön!

Liisa Toivanen

25. helmikuuta

Soolokoejuoksijaa laulattaa ennen suoritusta ja sen jälkeen naamalla on tyytyväinen hymy - askeleen lähempänä kilpurin uraa. 😊

Sharon Skurnik paikassa Tuomarinkartanon vinttikoirarata

26. helmikuuta

Nämä kauniit maisemat sekä onnelliset eläimet ja ihmiset ovat arvokkaita. Annetaanhan tämän alueen olla ja rakennetaan mielummin sinne missä jo luotua infraa voidaan käyttää hyväkseen kestävän kehityksen mukaisesti. Alueella on monia ekosysteemipalveluita (<http://www.sll.fi/mita-me-teemme/ekosysteemipalvelut>), jotka ylläpitävät meidän kaupunkilaisten terveyttä, näitä asioita on vaikea mitata rahassa, mutta yleensä ne asiat ovatkin tärkeimpiä.

Heidi Vallineva

20. helmikuuta · Muokattu

Rockyn ja Viivin yhteistyö alkoi tuomarinkartanon mätsärissä Handler kehän 2 sijoituksella, myöhemmin pari valjakko sijoittui maailman voittaja näyttelyssä valio luokassa palkintosijoille. Kaivopuiston rotumme erkkarissa Viivi esitti Rockyn Rotunsa parhaaksi urokseksi ja VSP sijalle. 😊

Voittaja 2014 näyttelyssä Viivi ja Mette auttoivat kasvattaja luokkani esittämisessä. Tuloksena ROP KASVATTAJA 2014! Suur kiitokset tytöille!

Tällaiset paikat mahdollistavat nuorten ja kasvattajien yhteistyön alkua, kuten meille kävi... Parin viikon päästä Viivi matkustaa kanssamme jo ulkomaillekin esittämään koiriani ❤️

On hienoa, että etenkin nuorille olisi paikkoja joissa harrastaa. Koska harrastukset vaikuttavat paljon positiivisesti elämässä ja elämän menoon 😊

Aikaisemmin rotumme yhdistys järjesti Boston päiviä juurikin tuomarinkartanossa, jossa pääsimme tutustumaan muihin Bostoneihin sekä harrastamaan yhdessä uusia lajeja.

Tällaisia upeita paikkoja harrastaa yhdessä on jo aivan liian vähän pääkaupunkiseudulla ja varsinkin näin upeita paikkoja, jotka mahdollistaa monen eri lajin harrastamisen.

Tästä ekasta mätsäri treenistä alkoi yhteistyö joka toivon mukaan kestää vielä pitkään.

Tulevaisuudessa ehkäpä Viivi kilpailee myös agilityä koirani kanssa 😊 (omistan 4 koiraa)

Mira Flinkkilä paikassa Tuomarinkylän kartano

19. helmikuuta · Muokattu

Ensimmäiset muistoni Tuomarinkylästä ovat varhaisesta lapsuudesta. Pyöräilimme usein perheeni kanssa Malmilta Vantaanjoen yli Tuomarinkylään nauttimaan luonnosta. Tämä tyttö taisi hurahda hevosiin jo silloin... 😊

Kymmenisen vuotta kului tästä ensikohtaamisesta, kunnes lopulta sain oman hevosen asumaan Tuomarinkylän Kilpatalliin, jolloin päivittäiset 60 kilometrin tallimatkat autolla vaihtuivat vihdoin kävelyyn ja pyöräilyyn. Tuomarinkylä eli Domi on antanut vuosien varrella paljon, se on ympäristö vertaansa vailla niin hevosihmiselle kuin muillekin kaupunkilaisille.

On vaikea nostaa esiin yhtä Tuomarinkylä-muistoa lukuisten hienojen hetkien joukosta, mutta mainittakoon erityisesti upeat maastolenkit, laadukkaat talli- ja harjoitteluolosuhteet sekä aktiivinen vapaaehtoisvoimin pyörivä kilpailutoiminta. Tämän toiminnan toivon jatkuvan entisellään tulevaisuudessakin!

Annika Uuttu

26. helmikuuta · Muokattu

Tuomarinkylä merkitsee monin tavoin kaikille ja paikka on erittäin tärkeä minulle. Hevosien kanssa käynyt kilpailemassa esteratsastuskisoissa upeissa puitteissa Tuomarinkylässä. Vinttikoirien tarkemmin italianvinttikoirien ja whippetien kanssa olen koko ikäni ollut mukana tuomarinkylän vinttikoirakeskuksessa harrastamassa, ensin äidin mukana kun hänellä kennel vuodesta 1989 ja sittemmin itse myös harrastaen rata-, maastajuoksua sekä näyttelyitä. Molemmissa lajeissa, hevosissa ja vinttikoirissa olen myös saanut paljon uusia tuttavuuksia ja ystäviä. Nautin myös upeasta ympäristöstä ja vinttikoirakisojen ohella on ollut mukavaa katsella hevosia maastopolulla.

Jokainen vinttikoirarata on tärkeä ja tarpeellinen - tuomarinkylän vinttikoirarata on yksi tärkeimmistä. Koko paikka rakennettu talkoovoimin!

Paljon kultaisia ja upeita muistoja - tuomarinkylää ei saa tuhota! Paikkaa tarvitaan. Ainutlaatuinen miljöö ja siellä on oma tunnelmansa. Kiitos tuomarinkylä näistä kaikista vuosista ja toivottavasti tulee vielä monta kymmeniä vuosia!

Heidi Käär

9. tammikuuta

Hevosfestivaalit 2008

©Max Kaar photography

Riikka Latva-Somppi

26. helmikuuta

On meillä hieno paikka Helsingissä!

Mirja Aro

27. helmikuuta · Muokattu

Jo pikkutyttönä kävellessäni Pakilasta Tuomarinkylään ratsastustunneille, odotin sinne saapumista. Luonto, hevoset, ainutlaatuinen miljöö ja niin monet samoin ajattelevat Tuomarinkylän kulkijat.

Kaupunkilaistytön maallekaipuu tuli ruokittua.

Tämä perintö on säilytettävä tulevillekin sukupolville.

Ohessa muutama tyttäreni Lindan otos vuoden 2007 tapahtumasta.

Jenni Korpisalo-Kohvakka jakoi kuvansa.

15. maaliskuuta

Helsingin Seudun Samojediklubi ry (alueellinen yhdistys samojedinkoirien omistajille ja rodusta innostuneille) on käyttänyt aktiivisesti Tuomarinkartanon vinttikoirarataa vuosien varrella erityisesti talvella järjestettävissä tapahtumissa kuten pikkujoulet ja talvipäivät. Ohjelmassa on ollut luentojen lisäksi niin reen edessä työskentelyn harjoittelua, vieheen perässä juoksemista kuin myös pidetty näyttelytreenausta ja oma klubilaisten mätsäri - samojedinkoirasta kun on moneksi. Tapahtumien pitämiseen Tuomarinkartanon vinttikoirakeskus on ollut meille paras paikka sijaintinsa ja monipuolisuutensa vuoksi!

Kirsi Degerth-Moldovani paikassa Tuomarinkartanon Ratsastusopisto

15. maaliskuuta

Hevosien selästä näkee hienosti eri vuodenaajat ja varsinkin tänä "talvena" ollut mielenkiintoista.

Kirsi Degerth-Moldovani

20. helmikuuta

Heidi Käär Myös koirat pitävät kiipeilypuusta 😊

20. helmikuuta kello 15:54 · Tykkää · 🍷 6

Heidi Käär Ja hääparit 😊

20. helmikuuta kello 15:54 · Tykkää · 🍷 7

Tarja Toikka Tässä Lotta olis ainakin yks kuva sun haukusta.

20. helmikuuta kello 21:35 · Tykkää · 🍷 3

Tiina Larsson

24. maaliskuuta · Helsinki

Tästä alkoi yli 40 vuotta kestänyt harrastus. Tuomarinkylän ratsastusopiston alkeiskurssista. Kymmenen tuntia maksoi muuten 100 mk vuonna 1973. Viikkorahoista säästetty ja perille päästiin jo silloin bussilla nro 64. Ei tarvinnut vanhempien kuskata, onneksi, koska meillä ei ollut autoa. Ehdottomasti Tuomarinkylä pitää säilyttää lasten ja nuorten, äitien ja tyttärien yhteisenä harrastuspaikkana. Kerran tuhottu, ikuisesti menetetty.

Helsingin kaupungin Talousarviossa 2015 ja taloussuunnitelmassa 2015-2017 sanotaan mm. seuraavaa.

Eettiset periaatteet:

Kaupunki pyrkii, yhdessä kuntalaisten kanssa, rakentamaan vakaan ja turvallisen ympäristön, kunnioittamaan kuntalaisten laillisia oikeuksia sekä tukemaan heidän hyvinvointiaan ja viihtyvyyttään.

Päätöksenteossa huomioidaan sukupuoli-, yhdenvertaisuus- ja ympäristövaikutukset. (s. 20-21)

Tuomarinkylässä on kyse nyt myös tyttöjen harrastusmahdollisuuksista!

Tavoitteet ja toimenpiteet:

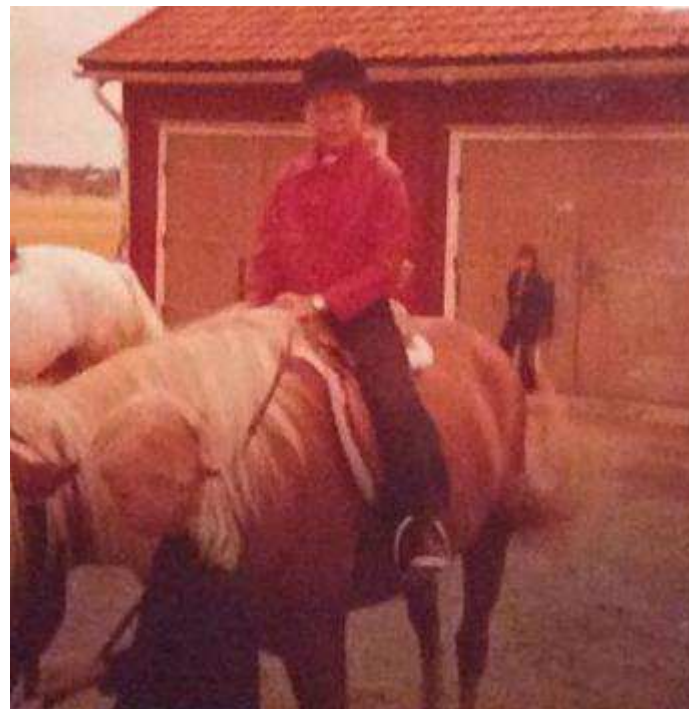
- tavoitteena on, että kaikilla nuorilla on mahdollisuus harrastukseen (s.24)
- tavoitteena on terveyttä edistävän liikunnan lisääminen ja liikkumattomuuden vähentäminen

*liikunnan kansalaistoimintaa aktivoidaan ja painopistettä siirretään lasten ja nuorten liikuntaan

* asukkaita kannustetaan omaehtoiseen liikkumiseen ja liikunnallisesti aktiiviseen elämäntapaan

* vahvistetaan liikuntapaikkojen suunnittelun asiakaslähtöisyyttä (s.27)

Toivotan onnea ja menestystä Pro Tuomarinkylälle! Tuomarinkylä on kaupunkilaisia varten.

Sara Savikko

27. maaliskuuta

Kokemuksia ratsastuksesta Tuomarinkartanon Ratsastusopistolla:

Aloitin ratsastamisen Tuomarinkartanon Ratsastusopistolla talvella vuonna 2006, silloin olin 8-vuotias. Ratsastuksen aloitin äitini johdosta kun hän oli mennyt ilmoittamaan minut alkeiskurssille. Silloin ratsastus jännitti aivan kauheasti, vaikka olin ollutkin hevosen selässä muutamia kertoja.

Ensimmäiseksi ratsastustunnille sain ponin nimeltä Klaus. Klaus oli pieni poni, tasaisen pullea ja oikea kultakimpale. Klaus ei koskaan ollut ilkeä ja siksi jännitys loppui hyvin äkkiä.

Ensimmäisen alkeiskurssin jälkeen halusin jatkaa, mutta olin liian lyhyt jatkokurssille joten jouduin menemään uudestaan alkeiskurssille. Tykkäsin ja nautin ratsastuksesta silloin aivan älyttömästi, ja sama tunne on vieläkin.

Ratsastus jatkui kokoajan ja jo hetken päästä minulla oli oma hoitohevonen, Klaus. Aloin olemaan tallilla paljon enemmän ja sain aivan mielettömän hyviä kavereita tallilta. Ratsastusta oli viikossa yhden kerran, torstaisin. En paljoa muista niistä 1-5 ensimmäisestä vuodesta, mutta olen täysin varma että olen rakastanut ratsastamista jo silloin. Hevosen selästä tuli silloin tiputtua monen monta kertaa, mutta aina halusin nousta uudelleen selkään, koska tiesin että jos en sinne nouse niin pelko voisi vallata minut.

Sen voin sanoa, että kun olen saanut kavereita muualtakin kuin Opistolta, niin sitä ei voi verrata mitenkään. Hevoselämä on aivan erilaista. Aina kun tulen tallille niin ihan kuin astuisin toiseen elämään. Se miten toimin tai teen koulussa ja vapaa-ajallani niin sitäkään ei voi vertaa mitenkään. On vaikea edes sanoa kuvailta millainen olo on tulla tallille ja millaista on ratsastaa. Se fiilis on aivan mieletön ja sitä ei voi vain kuvailta – se pitää kokea. Päiväni rutiiniin kuului aina koulu ja talli. Tallille oli aina ihana mennä ja on vieläkin.

Nyt olen ratsastanut 10 vuotta. Kilpailemisen aloitin muistaakseni vuonna 2008. Silloin menin yhden koulukisat missä poni piti minua aivan pilkkana. Muissa koulukisoissa en ole käynyt mutta kisaan esteitä jatkuvasti. Olen monen hevosen kanssa taistellut ja välillä on kisaradan jälkeen mieli tehnyt itkeä, mutta siinä vaiheessa on pitänyt vain nostaa pää ja jatkaa eteenpäin uusia kokemuksia.

Jos en olisi aloittanut koskaan ratsastusta, tiedän että en olisi tässä. Ratsastuksen ja ihanan opiston johdosta olen päässyt yli vaikeista asioista ja jaksanut jatkaa elämää vaikka kuinka olisi tehnyt mieli luovuttaa. Monta kertaa miettinyt että miksi olen vielä tässä mutta aina on voinut miettiä ratsastusta ja tallia, ja se on saanut jaksamaan. Ilman tallia olisin luultavasti menettänyt mahdollisesti jopa elämän haluni. Lisäksi en koskaan olisi voinut tuntea näin ihanaa mitä tämä on.

Nyt mietin että miksi? Miksi näin ihana paikka pitäisi ns. tuhota ja tämä ympäristö täyttää taloilla ja jopa jollain julkisella liikenteellä. Koko tuomarinkartanon hevoset pelkäisivät sitä että pellolla rakennettaisiin jotain. Tai mitä meidän maastoratsastus reiteille tapahtuisi? Joutuisimme ratsastamaan pelkästään kentällä ja jopa sekään ei olisi mahdollista, rakennus töiden takia.

Tuomarinkartano on yksi iso alue peltojen keskellä, miksi ihmeessä se pitäisi tuhota. Se riistäisi todella monelta innon ratsastukseen ja hevosilta mukavan ympäristön. Miksi tämä pitäisi tehdä? Siinä ei ole mitään järkeä ja siksi koko Tuomarinkartano vastustaa sitä todella paljon. Elämä on julmaa, mutta tätä paikkaa ei tuhota – ei ainakaan helpolla!

Tuija-Annika Järvinen

3. huhtikuuta

Lisää jatkoa eläinten yhteiseloa kuviin 😊

Vuosi on 1981.

Kuvissa ori Galere ja Markku Nymannin koira Wiski leikkivät sulassa sovussa Tuomarinkylän Ratsastuskoulun tarhassa vanhan joulukuusen rangan kanssa

Tuija-Annika Järvinen

3. huhtikuuta

Lisää "historian havinaa" 😊 Vuosi on vieläkin 1981.

Kuvia katsoessa huomaa kuinka tällä alueella ei ollut vielä hevosille tarhoja opiston kentän alapuolella, eikä ollut vielä uusia tallejakaan, oli vain Opisto & Koulu, mutta uusi iso kenttä oli jo ehditty siihen aikaan rakentaa tallille tuovan tien viereen.

Jussi Jalkanen paikassa Tuomarinkylä

3. huhtikuuta

Eläinten yhteiselo

Päivi Murtopuro

12. huhtikuuta kello 11:27 · Seutula

Hetki ponin kanssa@ Tuomarinkylä

Anu Heinonen

20. huhtikuuta kello 12:42

Vaalien jälkeenkin on elämää. Siitä ja kauniista keväästä voi nauttia vaikka kaverin kanssa upeassa Tuomarinkylässä. Helsinkiläisten päättäjien on hyvä muistaa, että Tuomarinkylän ratsastus- ja koirakeskukset toimivat tätä nykyä kasvualustana sadoille ja tuhansille lapsille ja nuorille. Eläinten kanssa touhuaminen on kasvatustyötä parhaimmillaan - siinä oppii mm. vastuunkantoa ja sosiaalisia taitoja.

Anu Heinonen

26. helmikuuta · Muokattu

On ollut ihan huikeaa lukea pitkän linjan tuomarinkyläläisten tarinoita ja muistoja! Olin jo kirjoittamassa, että oma historiani täällä alkaa vasta kesästä 2014. Silloin Nikosia muutti vastaremontoituun Tuomarinkylän Talli Oy:n ns. kakkostalliin.

Mutta eihän se nyt ihan näin mennytkään. Tuomarinkylällä olikin osuutensa pelissä jo aiemmin. Iidaa tuotiin pienenä tyttönä talutusratsastuksiin ihaniin kartanomaisemiin, hevostelun ensiaskeleita ottamaan. Ja ajatellen nykyistä elämänvaihetta oman hepan kanssa tärkeä juttu tapahtui juuri Tuomarinkylässä, kesällä 2010. Suurella jännityksellä, pitkän harkinnan – ja hyvin pitkän ratsastustauon – jälkeen varasin ratsastustunnin Tuomarinkylän ratsastuskoululta. Takaisin satulaan piti päästä. Mutta hui kauhistus! Vieläkö pystyn? Vieläkö osaan? Osasinhan minä!

Erilaiset syyt veivät jatkamaan harrastusta tuntiratsastajana muualle. Loppuvuodesta 2013 oman hevosen hankinta tuli kuitenkin ajankohtaiseksi. Ainoa paikka, mistä edes harkitsimme kodin hankkimista hevoselle, oli Tuomarinkylä. Se on lähellä omaa kotiamme, mikä on kiireisessä arkipyörityksessä ihan mielettömän tärkeä juttu. Pääsemme harrastamaan kätevästi myös fillarilla ja julkisilla. Puhumattakaan siitä, että tallimme tarjoaa myös hevoselle laadukkaat elinolosuhteet ja hyvän, ammattimaisen hoidon.

Tämä on upea harrastus. Hevosessa kun yhdistyy ainakin psykologi, personal trainer, mindfulness-terapeutti ja hyvä ystävä, yhteen ja saman eläimeen. Kaupan päälle saa vielä koko joukon hyviä ihmisystäviä mahtavista tallikavereista 😊

www.tuomarinkyla.com